

La Rínxols d'Or

Descripció

Heus ací que una vegada hi havia, en un bosc màgic ple d'arbres alts i flors de tots colors, una nena que es deia Rínxols d'Or. Li deien així perquè tenia uns rínxols daurats i brillants que semblaven fets de raigs de sol. Un matí, mentre passejava pel bosc, va veure una casa molt bonica que no havia vist abans.

Rínxols d'Or era molt curiosa i va decidir apropar-se per veure qui hi vivia. Quan va arribar a la porta, va veure que estava oberta i, sense pensar-s'ho gaire, va entrar.

—Hola? Hi ha algú? —va preguntar amb veu dolça, però no va obtenir resposta.

La Casa dels Tres Óssos

Rínxols d'Or va entrar a la casa i va veure tres plats de farinetes a la taula. Com que tenia una mica de gana, va decidir tastar-les.

Va tastar la primera farineta i va exclamar:

—Ai! Aquestes farinetes estan massa calentes!

Després, va provar el segon plat i va dir:

—Uf! Aquestes farinetes estan massa fredes!

Finalment, va tastar el tercer plat i va somriure:

—Mmm! Aquestes farinetes estan perfectes! —i se les va menjar totes.

Després de menjar, Rínxols d'Or va veure tres cadires al costat de la llar de foc. Es va asseure a la primera cadira i va dir:

—Ai! Aquesta cadira és massa gran!

Va provar la segona cadira i va exclamar:

—Uf! Aquesta cadira és massa tova!

Finalment, es va asseure a la tercera cadira i va somriure:

—Aquesta cadira és perfecta! —però quan es va asseure, la cadira es va trencar i Rínxols d'Or va caure a terra.

Una mica cansada després de la seva aventura, va pujar les escales i va veure tres llits. Es va estirar al primer llit i va dir:

—Aquest llit és massa dur!

Va provar el segon llit i va exclamar:

—Uf! Aquest llit és massa tou!

Finalment, es va estirar al tercer llit i va somriure:

—Aquest llit és perfecte! —i es va quedar adormida.

Els Tres Óssos Tornen a Casa

Mentrestant, els tres óssos que vivien a la casa van tornar del seu passeig pel bosc. El pare ós, que era gran i fort, va dir amb veu greu:

—Algú ha tastat les meves farinetes!

La mare óssa, que era dolça i amable, va afegir:

—Algú ha tastat les meves farinetes!

El petit ós, que era petit i juganer, va exclamar:

—Algú s'ha menjat totes les meves farinetes!

Després, els óssos van veure les seves cadires. El pare ós va dir:

—Algú s'ha assegut a la meva cadira!

La mare óssa va afegir:

—Algú s'ha assegut a la meva cadira!

El petit ós va exclamar amb ulls grossos:

—Algú ha trencat la meva cadira!

Quan van pujar les escales, el pare ós va dir:

—Algú s'ha estirat al meu llit!

La mare óssa va afegir:

—Algú s'ha estirat al meu llit!

El petit ós va veure la Rínxols d'Or dormint al seu llit i va cridar:

—Algú està dormint al meu llit!

Una Sortida Precipitada

Rínxols d'Or es va despertar de cop en sentir la veu del petit ós. Es va espantar en veure els tres óssos mirant-la i va saltar del llit.

—Perdoneu! No volia molestar-vos! —va dir mentre corria cap a la porta.

Els óssos la van veure marxar corrents pel bosc, i el pare ós va dir amb un somriure:

—Potser la pròxima vegada tocarà la porta abans d'entrar.

La mare óssa va afegir amb un somriure dolç:

—Espero que hagi après la seva lliçó.

I el petit ós, tot i que li havia trencat la cadira, va dir rient:

—Potser una altra vegada podrem jugar junts!

Rínxols d'Or va córrer pel bosc fins a arribar a casa seva, pensant en l'aventura que havia viscut i les lliçons que havia après.

Des de llavors, sempre va recordar demanar permís abans d'entrar en una casa que no era seva i va continuar tenint aventures pel bosc, però amb més cura i respecte pels altres.